

KUKátk

DO TVAROŽENSKÉ FARNOSTI

ročník 4 / číslo 3

prosinec 2014

**Víkend pro bířmovance
v Osové Bítýšce
24. - 26.10.2014**

**Svěcení Boží muky
v Sivicích
9. 11. 2014**

SLOVO OTCE JOSEFA

Milí farníci,

náš kostel opět září krásou. Opravu vnější fasády máme za sebou. Bohu díky i Vám všem, kdo jste během uplynulých čtyř let přiložili ruku k dílu nebo finančně, modlitbou či jinak přispěli ke zdárnému dokončení díla. Teď se můžeme společně radovat z krásy Božího domu. Ať nás kostel odkazuje k Bohu, který je krása sama.

Oprava kostela je přes všechny problémy snadná a člověk poměrně rychle vidí výsledek své práce. Všechny nás čeká ne čtyřletá, ale celoživotní oprava svého srdce. To je pokání, cesta do nebe, cesta ke svatosti aneb všední křesťanský život. Zde jsme všichni v jedné osobě investor, stavební dozor i zhotovitel. A mnohdy ani za řadu let výsledek nevidíme. Zřejmě víc než o dokončení díla jde o věrné a vytrvalé úsilí.

Proč o tom píší před Vánocemi? Protože právě teď máme šanci pozvat největšího odborníka a stát se jeho spolupracovníky. Čeká u našich dveří, až ho požádáme o pomoc nebo ještě lépe až mu přenecháme vedení celého díla. Kéž najde u nás aspoň takový příbytek jako před léty v Betlémě.

Váš farář otec Josef

FA-VÍK PRO DĚTI

Tentokrát jsme se vydali do středu Afrického kontinentu. Přijeli jsme v pátek 17. října v 17 hodin na dětskou mši svatou do Tvarožné. Po mši jsme se odebrali na faru, kde proběhlo rozřazování do skupinek a seznámení. „Přiletěli“ jsme do Afriky a každá skupinka dostala ústřížek nějakého obrázku, který jsme museli propašovat do kostela. V kostele jsme obrázek sestavili a zjistili jsme, že je to fotka misionáře, který zde působil. V sobotu ráno jsme sbírali jablka, ze kterých se vyrobil chutný misijní mošt. Po obědě jsme přecházeli poušť na velbloudech. Večer jsme dělali kvízy o státech, ve kterých působili různí misionáři. V neděli na snídani byly palačinky,

kteří nás mile překvapily a potom jsme šli na mši prodávat misijní mošt a zpívat píseň Sia hamba. Favík byl super a těšíme se na další.

Marie Bartáková, Julie a Klára Ženožičkovy z Mokré

BOŽÍ MUKA V SIVICÍCH

Druhou listopadovou neděli, v den svátku posvěcení Lateránské baziliky, jsme se zúčastnili svěcení Boží muku v Sivicích. Panu Zdeňku Křížovi, který na svém pozemku tuto Boží muku postavil, jsem položila několik otázek.

Pane Kříži, proč jste se rozhodl Boží muku postavit?

Když jsem tento pozemek získal, byl asi 20 roků neobdělávaný a neudržovaný. Dal jsem ho do pořádku a hned jsem věděl, že na vrcholku kopce musí něco stát. Napadla mě Boží muka. Při různých cestách jsem začal fotografovat typy Božích muk. Vybíral jsem prvky z jednotlivých staveb a dával je dohromady.

Komu je Boží muka zasvěcená?

Rok 2014 je vyhlášen rokem rodiny. Není rodina, která by neměla za co děkovat, nebo o něco prosit. Proto je Boží muka zasvěcená Svaté rodině. Tato stavba má čtyři výklenky. Na severní straně je nápis, který zní: „Ježíši, Maria, Josefe, vyslyšte naše prosby a orodujte za nás.“ Na jižní straně je obraz Ježíše, Marie a Josefa. Na východní straně je zobrazen sv. Roch, patron Sivic. Na západní straně sv. Urban, patron vinařů.

Jak probíhalo samotné svěcení?

Dne 9. listopadu 2014 byla Boží muka vysvěcená biskupem Pavlem Posádem. Této slavnosti byli přítomni i tvoroženský pan farář Josef Rybecký a pozořický pan farář Pavel Lacina. Zúčastnilo se jí i mnoho lidí z obou farností.

Byl jsem mile překvapen, že i když jsem v dnešní uspěchané době požádal o pomoc kamarády a známé, přišli a přiložili ruku k dílu bez nároku na odměnu.

Všem ještě jednou mnohokrát děkuji.

Děkuji za rozhovor a věřím, že toto krásné setkání farníků z naší a pozořické farnosti u Boží muky nebylo poslední.

Monika Buchtová

MINISTRANTSKÁ OLYMPIÁDA V TELNICI

V sobotu 8. 11. jsme se již tradičně zúčastnili ministrantské olympiády, kterou pořádá telnická farnost v čele se starostou Františkem Kroutilem. Olympiádu jsme zahájili v místním kostele krátkou modlitbou a potom "hurá do boje".

Soutěží se v kategoriích – mladší ministranti (první stupeň ZŠ) a starší ministranti (druhý stupeň ZŠ). Letos byla zavedena i kategorie středoškoláci. Družstvo mladších jsme nedali dohromady, tak jsme reprezentovali farnost v kategorii starších a středoškoláků. Soutěží se v pin-pongu, fotbale, florbale a ministrantských znalostech. Letos se zúčastnili ministranti z farností: Telnice, Syrovice, Újezd u Brna, Pozořice, Moravany a my z Tvarožné.

Starší ministranti ve složení: Jan Ženožička, Vojta Daněk, Ondra Vlček, Matyáš Zouhar, Kryštof Zouhar, Jakub Zouhar, Kryštof Balabán při fotbale s výraznou pomocí Ondry Buchty, vybojovali ve velmi silné konkurenci 1. místo.

Středoškoláci ve složení: Jirka Eliáš, Ondra Buchta, Petr Liška, Jirka Severa a Zdeněk Severa sice pokulhávali ve sportovních disciplínách, ale 1. místo v ministrantských znalostech je šlechtí a je jejich vizitkou. Vítězství jsme náležitě oslavili a po požehnání místního kněze, otce Ladislava Kozubíka, jsme se rozjeli zpět do svých farností.

Jezdíme do Telnice na olympiádu rádi a už teď se těšíme na tu další!

Jeník Severa, Kryštof a Matyáš Zouharovi

Milí ministranti, gratuluji Vám a fandím. Mám z Vás radost. Svoji službu u oltáře i jakoukoli jinou dělejte s takovým nasazením jako jste bojovali o vítězství. Vám rodiče děkuji, že je podporujete. A jestli se chce kterýkoli kluk k ministrantům přidat, bude vítán.

otec Josef

LÁSKA JINAK

Říkáme si, že se bez toho můžeme obejít, přitom to není pravda – závisí na tom náš život. Náš lidi Bůh stvořil už od počátku k základnímu úkolu – abychom se milovali. Dal člověku (Adamovi) z jeho samého žebra, aby nebyl sám, ženu (Evu), požehnal jim a poslal je, aby se milovali a z lásky množili. Od doby našeho dědičného hříchu je láska něčím ne trvalým. I když Šalomoun ve své písni zpívá: „Lásku neuhásí ani velké vody a řeky ji nezaplaví.“ (Pís 8,7), naše schopnost milovat, a ještě k tomu stále, je narušena. Je narušena zejména opakem lásky, tím je sobectví – často se nám nelíbí názory ostatních a stojíme si pevně za svými a přes to nejede vlak. Zásadním problémem není, že se nám nelíbí. Spoustu se nám toho v životě nebude líbit. Problémem není ani můj názor, ale to, že nebudeme poslouchat názory druhých lidí. Tím, že přijímáme názory druhých, i přes své nedostatky, přijímáme druhé jako sebe samotné. Neměli bychom milovat podle toho, jací druzí nejsou, ale jací druzí jsou – přehlížet jejich slabiny, popřípadě jim v tomto pomoci.

Ježíš tento základní úkol potvrzuje: „*Toto je mé přikázání: Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.*“ (Jan 15,12) Miloval snad Ježíš někoho, jenom kdo mu byl blízký? Miloval každého, s kým se setkal. Copak uzdravení slepého, hluchého, ochrnutého nebo vzkříšení mrtvého není projevem lásky? Tyto zázraky vykonat nemůžeme, nejsme Ježíšem, ale takové drobné skutky lásky můžeme konat každý den. V dnešním světě jsou tyto skutky lásky skoro zázrakem. A tímto jsme se dostali k věci, kterou jsem chtěl již dříve nakousnout a nějakým způsobem „sesmolit na papír“.

Skutky lásky můžou být různého druhu. Největším skutkem lásky, které člověk může na zemi dosáhnout, je mít děti a vychovávat je. Už jenom z úsudku věci je to darování a předávání života. Opačným „extrémem“ lásky je služba druhým, ve smyslu řeholním. Kněz se z lásky odevzdává do rukou církve a slouží výhradně lidem. (Takže to není pouhé zaměstnání a celibát tady není žádným přitížením.) Velkými skutky lásky mohou být třeba jenom pomoc s prací na zahradě, pomoc babičce nebo dědečkovi, aby se bez problému dostali po schodech, na poštu nebo do kostela. Velkým skutkem lásky je zdánlivě nic nevážící, ale i přesto velice těžké přímé vyjádření lásky – tj. slova jako „Mám tě rád.“, „Miluji tě.“, ale i nonverbální, jako např. políbení, pohlazení nebo objetí.

Právě objetí je v současnosti velice opomenutý způsob vyjádření lásky, ve kterém je vše – vše může dát najevo už jenom samotný alegorický význam, tj. splynutí a soulad s druhou osobou, popř. více osobami v případě „hromadného“ objetí. Obejmout můžeme za normálních situací každého kamaráda, kamarádku, ale i také svoji drahou polovičku. I když třeba puberta s námi cloumá, tak se můžeme odvážit obejmout i své rodiče, vždyť právě oni nám projevili tu největší lásku, jakou mohli, že nám dali život.

Láska by měla být všude a vždy, i když zrovna nemáme nejlepší vztahy s přáteli. Objekt může znamenat rovněž lítost, odpuštění. „... otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. (Lk 15,20)“ Ten, kdo potřebuje lásku, tomu máme běžet naproti, stejně jako otec v Ježíšově podobenství o marnotratném synu, kdy si je vědom, že také neudělal vše dobře a po synově návratu mu chce dát to nejlepší. Stejně tak my máme milovat a objímat všechny, kdy nám nějak ublížili, neboť nikdo není dokonalý a bez chyby.

Velká otázka určitě vyvstává, když druhý člověk nechce přijmout lásku ani objetí. V takovém případě není chyba na straně toho, kdo lásku nabízí, nicméně

by už chyba byla, kdyby ji nenabízel dál a přesvědčoval o její kráse. Každý člověk potřebuje lásku.

„*Láska je trpělivá...*“ – proč si manželé slibují věrnost na celý život? Oni se snad nemilují? „*... je laskavá...*“ – jsme schopni udělat z lásky vše pro druhého člověka? „*... nezávidí...*“ – když milujeme, máme důvod závidět? „*... nevychloubá se...*“ – chlubíme se snad svou láskou? „*... není domýšlivá.*“ – milujeme-li druhé, díváme se na jejich chyby a nedostatky? Takové a další vlastnosti, které má, popřípadě nemá láska, se mohou najít v Písmu svatém na hodně místech. V prvním Pavlově listě Korintánům, 13. kapitole, odkud jsou předcházející slova, je spousta dalších, které dokonale charakterizují lásku. „*A tak zůstává víra, naděje a láska – ale největší z té trojice je láska. (1Kor 13,13)*“

Nebojme se projevit lásku, i když se nám to může zdát poněkud nepříjemné. Nemusíme projevovat lásku tím, že koupíme někomu auto (přehnaně), ale stačí se klidně jenom podívat a na dotyčného se usmát, popřípadě jít k němu a obejmout ho. A s nepřijetím si nedělejme hlavu, láska je silná, ke každému existuje cesta.

Daniel Kaluža

Z FARNÍ KRONIKY...

Vzpomínky na P. Václava Kosmáka

Kosmák jezdil a chodil po okolí, aby mohl spisovat a na faře ho zastupoval P. Šťastný z kláštera z Brna. Ten nařídil ministrantům, aby vždycky, když kněz přijde do sakristie, stoupli si do řady a poklonili se mu. P. Kosmákovi to udělali jedenkrát, velice energicky to zakázal.

Jednou jel do Horákova zaopatřovat, bylo to v zimě. Vezl nás na saních Vincenc Hodáň. Sněhu bylo po pás. Do Horákova jsme se dostali šťastně, ale zpátky jsme měli smůlu. Ztratili jsme pana faráře. Na rovině Vincek švihl do koní, kteří prudce skočili a zadní košinka se svezla do sněhu i s p. farářem. Zpozorovali jsme to až za hodnou chvíli. Rychle jsme obrátili a jeli hledat ztraceného p. faráře. Našli jsme jej sedět v košatince na sněhu. Vincek se omlouval, ale on říkal, že neměl obavy, že by bez faráře domů nepřijeli. Byl dobrým kazatelem a zvláště v postní dobu míval kázání až 2 hodiny. Návštěvníků bývalo mnoho, přicházeli i z jiných farností, takže kostel býval přeplněn.

Z farního archivu vybral Alois Krček

Najdi 7 rozdílů a obrázky vybarvi.

AM

Duhová jiskra

Byla jedna země, kde se žilo velmi těžce. Hodně se tam kradlo, ba i vraždilo. A v té zemi kdysi hořel Oheň štěstí a hrál sedmi barvami duhy. Kdo si jím připálil svíci, vnesl radost všude, kam padlo její světlo, a kdo si jím zatopil v kamnech, měl doma teplo, pohodu a klid. Jenže oheň skomíral, až zhasl, a pak už bylo hůř a hůř.

Když už život skoro nebyl k vydržení, navštívil král jednu starou vědmu a měl s ní tento tajný rozhovor:

„Vědmo, už si prostě nevím rady. Ty jsi chytrá jako liška. Pomoz nějak téhle smutné zemi!“

Vědma přimhouřila úzké staré oči: „A králi, dovolíš mi lhát?“

Pro dobro země jí král dovolil všechno. Vědma měla k lidu tuto divnou řeč:

„Oheň štěstí zhasl, ale zbyla malá jiskra a tu nosí v sobě jeden z vás. Sám to neví, ale snad ji jednou najde, a pak se oheň štěstí znovu rozhoří. Nevím, jestli je to muž, anebo žena. Možná je to stařec, možná dítě. Ale pozor! Jestli si ten člověk bude zoufat, jiskra zhasne, a potom vám běda, všechny vás opustí štěstí navěky.“

Lidé byli ohromení. Od té chvíle o tom přemýšleli pořád. Každý toužil vědět, v kom ta jiskra je.

A stalo se, že žárlivý muž chystal vraždu. Už stál s nožem nad svým spícím sokem, když ho náhle cosi napadlo:

„Co když zrovna on má v sobě jiskru? To by zhasla, a potom nám běda. Raději ho nechám být.“

A druhého tak hrozně mrzel život, že chtěl skočit do hluboké vody, ale na poslední chvíli si řekl:

„A co když ta slova byla o mně? Nesmím si tak zoufat! Třeba mám tu jiskru v sobě právě já.“

A třetí chtěl vyhnat souseda z domu, další zvedal klacek, aby zmlátil děcko... a všem zadržel ruku stejný nápad: Co kdyby to náhodou byl on?

Od těch dob se život v zemi změnil. Lidé se k sobě chovali slušně, aby nezhasili duhovou jiskru. Do země se konečně vrátila radost. A pak znovu navštívil král vědmu a měl s ní tento tajný rozhovor:

„Díky, vymyslela sis to skvěle. Ale jaká škoda, že jsi lhala. Že tu není aspoň jeden člověk, který by měl v sobě jiskru štěstí!“

Vědma přimhouřila staré oči:

„To víš, králi, že jsem trochu lhala. Jeden takový člověk tu není. Tu jiskru má v sobě totiž každý. Ale to jsem přece nemohla říct lidem! Copak by mi někdo uvěřil?“

Z knihy Daniely Fišerové Duhová jiskra (Praha: Vyšehrad, 1998)

Připravil Ladislav Kaluža

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ

Narodila se kolem roku 1211 v Praze jako dcera krále Přemysla Otakara I. Měla možnost žít přepychovým životem a dokonce se mohla stát manželkou německého císaře Fridricha II. či anglického krále Jindřicha III. Anežka si ale zvolila život skromné řeholnice. S pomocí svého bratra Václava I. založila v Praze první klášter františkánů a klášter klarisek, do něhož roku 1234 sama vstoupila a stala se jeho představenou. Z Anežčina popudu byl také založen řád křížovníků s červenou hvězdou. Urovnávala spory mezi králem Václavem I. a jeho synem Přemyslem Otakarem II. Zemřela ve svém klášteře Na Františku 2. března 1282. *(Informace použity z knihy Čeští svatí)*

Za blahoslavenou byla prohlášena v roce 1874. Svatořečena byla před 25 lety (konkrétně dne 12. listopadu 1989) papežem Janem Pavlem II. v Římě ve Svatopetrské bazilice. Svatořečení probíhalo ještě v době komunistického režimu. Účastnilo se ho téměř deset tisíc poutníků z Československa. Obřadu se zúčastnil také kardinál František Tomášek a vládní delegace vedená ministrem kultury Milanem Kymličkou.

Také jsem tam byl. Do Říma na svatořečení bylo organizováno mnoho zájezdů. Já jsem se zúčastnil toho, který organizovalo brněnské biskupství. Z naší farnosti jsem se přihlásil spolu s Maruškou Lhotskou. Do Říma jsme jeli vlakem. Kromě obřadu svatořečení jsme byli na hromadné audienci u svatého Otce a navštívili jsme spoustu kostelů a Koloseum.

Čas sice smyl z paměti detaily, ale to nejdůležitější stále zůstává. Dostali jsme další svatou, která nás provází v našem životě.

Alois Brzobohatý

KUK! CO NÁS ČEKÁ?

- ❖ Vánoční svatá zpověď proběhne ve Tvarožné v neděli 21. 12. od 14.00, v Blažovicích v sobotu 20. 12. od 18.30.
- ❖ Na svátek sv. Jana Evangelisty 27. 12. se bude při mši sv. v 17.30 žehnat víno. Poté jste všichni zváni na ochutnávku mladých vín, která se bude konat na faře.
- ❖ Tříkrálová sbírka ve Velaticích se uskuteční v sobotu 3. 1. 2015 v dopoledních hodinách.
- ❖ Farní dovolená 2015 bude v Dolomitech v termínu 12. - 19. 7. 2015. Zveme všechny, kdo mají rádi hory z údolí či z vrcholků.
- ❖ Ve dnech 15. - 17. 10. 2015 proběhne v Brně národní eucharistický kongres. Příprava ve farnostech proběhne od ledna do června.

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH VE TVAROŽNÉ I BLAŽOVICÍCH

Tvarožná:

24.12.	7.00, 23.00
25. 12.	7.45, 10.45
26. 12.	7.45, 10.45
27. 12.	17.30
28. 12.	7.45, 10.45
31. 12.	15.00
1. 1.	7.45, 10.45

Blažovice:

24. 12.	21.00
25. 12.	9.15
26. 12.	9.15
28. 12.	9.15
31. 12.	17.00
1. 1.	9.15

HUMOR NA KONEC

Malý Billy dostal k Vánocům čepici. Když si ji zkusil, byla mu velká. „No, nic se neděje, to bude v pořádku,“ říká tatínek. „Zatím ji budu nosit já a až do ní dorosteš, tak si ji vezmeš zpátky.“

Nezbedův humor

**Pěší pouť
do Křtin
22. 11. 2014**

Milý farníci,

přejeme Vám klidné prožití zbývajících dní adventu, radostné prožití svátků vánočních a požehnaný Nový rok 2015.

Děkujeme Vám za Vaši podporu a modlitby.

redaktoři KUKátka

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA JE: 13. 2. 2015

KUKátko vychází pro vnitřní potřebu farnosti Tvarožná za podpory o. Josefa. Redakce: Monika Buchtová a Anna Mertová, grafika: Antonín Ryšavý. Stránka pro děti: Anna Mertová (AM). Děkujeme všem, kteří jste přispěli do tohoto čísla. Svoje příspěvky můžete posílat i nadále na kuk.tvarozna@email.cz. Uzávěrka pro doručení příspěvků do příštího čísla je **13. 2. 2015**. Prosíme o její dodržení! Děkujeme. Redakce si vyhrazuje právo na drobnou úpravu textů. Neprošlo jazykovou korekturou. **NEPRODEJNÉ**
